

„Помощта на ЕС за развитие – моят поглед, моите идеи“

Синята метличина е цвете, от което се ползват само изсушените сини цветове. Те съхнат на сянка, за да не избледняват, защото се губят лечебните свойства на цвета.

Какво общо има помощта на Европейския съюз за развитие и синята метличина? И какво общо с тях двете има Нобеловата награда за мир за 2014 г?

Синята метличина е позната отдавна, и в различни части на света, лечебните ѝ свойства са използвани от различни народи, но това, което я прави интересна в настоящия текст е употребата ѝ като псевдоним. Псевдоним на едно 11-годишно момиче, поело рискования път на репортер, което показва ежедневието на лишените от право да посещават училище пушунски момичета, под заплахата от смърт.

Малала Юсафзай, както всъщност е истинското име на момичето, е един от двамата носители на Нобеловата награда за мир за 2014 г - шест години след като започва да пише своя блог за “BBC Urdu” под лечебния псевдоним. Бидейки една от най – субективните категории на Нобеловите награди, чрез връчването ѝ на Малала, комитетът подчертава необходимостта от достъп до образование на младите хора в световен мащаб.

Какво общо има Малала, нейната борба, наградата на Нобеловия комитет и Европейската година за развитие?

Кое дава основание на Малала да защитава равния достъп до образование за всички? Какво значи образованието? Има ли необходимост човек да е образован, за да осъзнава и защитава правата си?

Ако сравним човек с книга, то необразованият човек би трябвало да е една книга с бели, празни страници – който пръв напише нещо в книгата – такава става тя. Ако има късмет и първият написал няколко реда е добронамерен и позитивен човек, книгата започва добре. Ако човекът, който започва да пише, напише грозната история на насилието, незнанието, бедността – то книгата придобива развитие, което води до силен, но трагичен край. Край, който повечето познаваме от репортажите за „горещите точки“ по нашата планета – терористични атентати, граждански войни, ограничаване на човешки права и свободи.

Ако продължа алегорията с книгата, насочвайки средства към образованието, Европейският съюз ще увеличи шансовете първият написал няколко реда, да даде добро начало. За да се изпълни девизът на Европейската година за развитие: „Нашият свят, нашето достойнство, нашето бъдеще“ е необходимо всеки един от нас да осмисли, че образованието е единствената ценност, която човек си заслужава да отстоява. Право, което дава възможност да бъдеш свободен и независим, да реализираш идеите си, да бъдеш различен и креативен.

Според Института за статистика на [UNESCO](#) към 2014 г в световен мащаб нивото на образованост се повишава, но все още 781 милиона възрастни и 126 милиона млади (до 15 г) не могат да прочетат или напишат кратко изречение, касаещо ежедневието им нужди, т.е. те са неграмотни. Много голяма част – 2/3 са от женски пол.

Достъпът до образование среща различни пречки – докато в повечето държави от африканския континент образованието е лукс, т.е. могат да си го позволят малко хора, в арабските държави достъпът до образование на жени е силно ограничен по религиозни причини, което статистиката отразява и в преобладаващия брой на неграмотни сред населението от женски пол.

Пак според същата статистика в държавите с висок процент на образовано население, то живее по – добре, отколкото в държавите с висок процент на неграмотност, измерено според БВП на глава от населението.

Като сравнявам тези данни, стигам до извода, че образованието оказва пряко въздействие върху начина и качеството на живота.

Необразованият човек е лесен за манипулация, поради ограниченост на мирогледа, използван е като евтина работна ръка, поради липсата на алтернативи, може да бъде управляван лесно при взимането на решения от колективен характер (избори, референдуми). В допълнение на това необразованите момичета имат статут на робини в своите семейства и често пъти са обект на търговия с плът.

Ползите за Европейския съюз от повишаване нивото на образование в страните от субсахарските държави на Африка ще се състои в покачване на жизнения стандарт на населението, частично преодоляване на бедността, чрез по – добро използване на природните ресурси и създаване на работни места, като по този начин ще се намали имиграционния наплив към Европа.

Европейският съюз би могъл да насочи усилията си в разкриване на професионални училища в определени географски райони, богати на природни ресурси, с цел учениците да усвоят професия и да останат да живеят и работят в конкретното населено място. Човек, придобил професия, променя социалния си статут, което му позволява да води достоен живот. Той придобива самочувствие и става значим за самия себе си.

Хуманитарната помощ не бива да бъде отпускана безусловно. Помощта трябва да бъде обвързана със задължението децата да получат възможност за реално основно образование.

Учредяването на индивидуални стипендии за обучение извън пределите на страната в елитни университети на отличили се ученици, ще мотивира младите хора да завършат своето образование докрай.

Изграждане на мрежа от учители, които биха работили в тези държави, срещу значително по – голямо месечно възнаграждение, отколкото в собствените им страни ще осигури по – голям достъп на професионалисти в тези райони.

„Знанието само по себе си е сила“ - казва Френсис Бейкън, сила която дава нови възможности пред човека, сила която му помага да отстоява себе си, сила която му дава перспективи за бъдещето.

За Контакти:

Давид Владимиров Иванов
ГПЧЕ „Петър Богдан“ – Монтана

IX^a клас

Тел: 0884 674 663

e-mail: damonster98@hotmail.com